

jalg mitte weel ei olla läbbi löndind, ja kus palju woeraid ellajaid leida. Lähme, wehhed, watama, kas on nenda, luida öldasse ollewad. Tee on küll pilt ja tük merd, teine maad, agga mis meil sest luggu? meie saame laewa ja hobuse öllal priskest eddasi. — On agga küll laugel Katiwornist ärra, se Brasilia maa, reisi et sul tiiddinus käes, ei tee tahha oisa löppeda. Ja on siin sedda palawat, mis nörgestusse peale aiab, otse kui sauna leil. Hea weel, et märjusest rohkest leida, muido olleis surm warraks. No küll selle triip hoone sees puud ja wissi sigginewad! Waata, wenni-fenne! mis mets siin kaswab. Et küll Katiworni sedri puid siin ei olle, siiski aiab se lehtmets omma rögatuma sammastega hirmo peale. Ennäh, mis räggas need puud siin on, üks teise naial lāngus, mõnni sirge kui püts, mõnni kõwwer ja oksinne kui meie maa tomm. Ühhe jured maast wäljas, kui olleis ta ülles howatud, teine näitse üllewelt allaspiddi kaswawat, sest ta latw, täis punnasid öisa, rippub lõitudes teiste okste wahhel. Seal jälle mäesib ennaft üks teere, nenda kui ummalad immer ridwa, pitti puu sammast taewa pole, et ta päitest nähha saaks, ja waata, mis jämme ja sitte ta an, kui kannepinne lois. Mingo selle räggadist siise hunt ehk sarro, ei innimesse südda julge senna miina. Wotta küll kirwes kätte, ja raiu enneselle teed, — ei se mõedu middagi. Nende

puude ladwad on kui holega ühte punnutad ja lõitega kofu lõidetud, ni paljus lehtes, et sealt pääwa wirud läbbi ei paista. Nemmad kaswawad ühhe teise wõidu: kes jõudsam on, lämmatab nabre ärra, ennesse ellu ummufest peastes. Mõnni puu, mis omma pea ülle teiste sirrutab, ja selle igga õige pikka arwat ollewad, on täis sammast ja muid foerkappa mehhi, kes tedda kuiwaks immewad ja tedda selle läbbi enne aegu ärra surmawad. Mets on täis ärra lämmatud ja pihhas-tand puid, mis puttufad urbses aiawad, nenda et nad üirikesse aea pärrast suure mürrina ja lärri-naga mahha langewad, kus nad ärra mädandes tullesse jeltse maad rammustawad.

Siin metsas on keitsuggu kallid wärwi puid leida, misga meie naesed loddu lõnga wärwivad. Teie teate küll, kui raske se puu on, mis kaup-mehhed brasili-puuk nimmetawad, ja et ta lõwma on, kui sarw; tunnete ka mahhoni puud, sellest tislariid fakselle ello maea ristuwad: neid puid on siin ülle arru kaswamas.

Metsad on ka siin maal, nenda kui iggas kohhas, hingelise lomade ellu pait. Küll on siin suuri fiskjaid metsalisi, kes omma möörgamisega ösel ihhu karwad püsti aiawad; küll ka arrawerrelisfi hirweid, pödrasi, lamba ja kitse suggu mälletsejaid ja teisi ellajaid, kes pääwa aegu metsa all kepsu lüies toidust wõttawad. Orrawad ja naljakat